

Підсумкове контрольне завдання до ЗМ 3

ФОНЕТИКО-ФОНОЛОГІЧНИЙ РОЗБІР

1. Запишіть обране речення фонематичною і фонетичною транскрипціями, поділіть у другій з них усі слова на фонетичні склади (за правилами фонетичного складоподілу – див. Методичні вказівки Н.Зубець СУМ (Фонетика і фонологія. Орфоепія. Графіка. Орфографія) – Додаток 1 С. 46-47).

2. Виконайте повний фонетико-фонологічний аналіз виділеного слова в поданих реченнях (Порядок і зразок розбору див. у Методичних вказівках Н. Зубець – Додаток 5 С. 57-61).

(Речення обрати за бажанням)

1. Мечуться хвилі горбаті, гострять об палубу кігті..(Л. К.).
2. Після довгого зимового сну все прокидається, продирає заспані очі й, озирнувшись кругом, любує на землю (П. М.).
3. Серце моє – клітка, а пісні – пташки, що об неї б'ються і на волю рвуться в небо, в сяйво дня (О. О.).
4. Ось і великодні свята прийшли і пройшли; зазеленіли поля, зацвіли садки; защебетали соловейки... (П. М.)
5. Розжеврене червоне сонце низько спустилося; багряним світом грало на деревах (Л. У.).
6. З лісу шепче гілка, з жита – перепілка, з-за широкого лиману журиться сопілка (А. М.).
7. Попрощалось ясне сонце з чорною землею (Т. Ш.).
8. Пам'ять кохання – поганий порадник, все переплута з легкої руки: зраджений чується з нею, мов зрадник, і навпаки (Г. Турелик).
9. Нічка розсипала зіроньки яснії, он вони в річці на дні (Н. тв.).
10. Заходьте в світ, де склиться джерело, де в'ються ластівки, снують брунатні бджоли (М. Р.).
11. Старе одживає – нове народжується (О. В.).
12. Красивий, щедрий рідний край і мова наша солов'їна. Люби, шануй, оберігай усе, що зветься – Україна (І. Січовик).
13. І в них [дорослих] теж губились ключі від розуму, не варив баняк, у голові літали джмелі... (М. Ст.)

14. Квітчастий луг і дощик золотий (П. Т.).
15. Висипали запорожці – лиман човни вкрили (Т. Ш.).
16. Кому легко на серці, тому й світ сміється (Н. тв.).
17. Вшануйте, друзі, рідну річ, назвіте голосно своєю та розженіте над землею непереможну темну ніч (М. Ст.).
18. Людина родиться для радості в безмежнім світі доброти, щоб вогнеликі диво-райдуги над нею зводили мости.
19. Струмок серед гаю, як стрічечка. На квітці метелик, мов свічечка (П.Т.).
20. Ми, українці, – нація, яка споконвіку прагне багато знати, а це утверджує нашу віру в те, що ми вічно будемо на цій землі (Я. Гоян).